

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 691

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 3 august 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
151. — Ordin pentru aprobarea Regulamentului privind cadrul organizat de tranzacționare pe piața centralizată de gaze naturale administrată de TRADEX PLATFORM — S.R.L.	2–6
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 6 din 17 februarie 2020 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii)	7–13
ACTE ALE ASOCIAȚIEI NAȚIONALE A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA	
1. — Hotărâre pentru aprobarea raportului de activitate al Consiliului director aferent mandatului din perioada 2018—2019 și a programului de activitate al Consiliului director aferent mandatului din perioada 2020—2021	14
2. — Hotărâre privind aprobarea situațiilor financiare pentru anul 2019 și a bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul 2020 ale Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România	14
3. — Hotărâre privind aprobarea „Standardelor de evaluare a bunurilor” obligatorii pentru desfășurarea activității de evaluare	15
4. — Hotărâre pentru aprobarea prelungirii mandatului membrilor Comisiei de etică și disciplină a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România	15–16

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind cadrul organizat de tranzacționare pe piața centralizată de gaze naturale administrată de TRADEX PLATFORM — S.R.L.

Având în vedere prevederile art. 99 lit. d), art. 100 pct. 72 și ale art. 146 alin. (1) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3 din Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 105/2018 pentru aprobarea Regulilor generale privind piețele centralizate de gaze naturale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. d) și ale art. 10 alin. (1) lit. a) și q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind cadrul organizat de tranzacționare pe piața centralizată de gaze naturale administrată de TRADEX PLATFORM — S.R.L., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări

respectarea prevederilor prezentului ordin, iar TRADEX PLATFORM — S.R.L. și participanții la piața centralizată de gaze naturale administrată de TRADEX PLATFORM — S.R.L. duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 29 iulie 2020.
Nr. 151.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind cadrul organizat de tranzacționare pe piața centralizată de gaze naturale administrată de TRADEX PLATFORM — S.R.L.

CAPITOLUL I

Scopul regulamentului

Art. 1. — Scopul prezentului regulament este de a stabili modalitatea, principiile și regulile de tranzacționare a unor produse pe Piața centralizată de gaze naturale administrată de TRADEX PLATFORM — S.R.L.

Art. 2. — Regulamentul cuprinde:

- domeniul de aplicare;
- abrevieri, definiții și termeni folosiți în regulament și în documentele aferente acestuia;
- cadrul de organizare și desfășurare a ședințelor de licitații;
- mecanismele de garantare;
- transparența pieței centralizate;
- transmiterea datelor și raportare;
- sistemul de comunicare cu clienții și modalitatea de depunere a clarificărilor și de soluționare a contestațiilor.

CAPITOLUL II

Domeniul de aplicare

Art. 3. — (1) Regulamentul se aplică și este obligatoriu pentru toți participanții pe piața centralizată de gaze naturale administrată de TRADEX PLATFORM S.R.L. și pentru TRADEX PLATFORM — S.R.L., în calitate de operator al pieței.

(2) Segmentele pieței centralizate de gaze naturale administrată de TRADEX PLATFORM — S.R.L. sunt:

- pieța produselor standardizate pe termen scurt;
- pieța produselor standardizate pe termen mediu și lung;
- pieța produselor flexibile pe termen mediu și lung.

(3) Tranzacțiile sunt încheiate direct între participanți în cazul produselor standardizate pe termen mediu și lung, respectiv al produselor flexibile pe termen mediu și lung, și sunt încheiate indirect, prin intermediul TRADEX PLATFORM — S.R.L. în calitate de contraparte, în cazul produselor standardizate pe termen scurt.

(4) În cadrul segmentelor pieței centralizate de gaze naturale pot tranzacționa operatori economici licențiați în sectorul gazelor naturale, în conformitate cu legislația aplicabilă. Clienții finali au dreptul de participare la piața centralizată în conformitate cu prevederile legale.

CAPITOLUL III

Abrevieri, definiții și termeni

Art. 4. — (1) În cuprinsul prezentului regulament sunt utilizate următoarele abrevieri:

- ANRE — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei;
- OTS — operatorul de transport și de sistem;

c) *PCGN* — piața centralizată de gaze naturale administrată de TRADEX PLATFORM — S.R.L. în calitate de operator al pieței;

d) *PVT* — punct virtual de tranzacționare, așa cum este definit în Codul rețelei;

e) *TXP* — TRADEX PLATFORM — S.R.L.

(2) În sensul prezentului regulament și al documentelor anexe, următorii termeni se definesc după cum urmează:

a) *acord-cadru* — suma documentelor și procedurilor care trebuie încheiate între un participant al pieței cu contrapartea TRADEX PLATFORM — S.R.L. pentru stabilirea cadrului legal de tranzacționare și decontare a produselor pe termen scurt;

b) *operator al pieței centralizate de gaze naturale* — TRADEX PLATFORM — S.R.L., persoană juridică ce administrează piața centralizată de gaze naturale, în vederea tranzacționării de gaze naturale;

c) *Contract-cadru de vânzare-cumpărare gaze naturale* — un acord încheiat între părțile implicate în tranzacționare, utilizat de către participanții la segmentele pieței centralizate administrate de către TRADEX PLATFORM — S.R.L.

d) *contraparte* — TRADEX PLATFORM — S.R.L., persoană juridică garantă a tranzacțiilor pentru piața produselor standardizate pe termen scurt, indiferent de sensul tranzacționării, conform prevederilor Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 105/2018 pentru aprobarea Regulilor generale privind piețele centralizate de gaze naturale, cu modificările și completările ulterioare;

e) *cerere de înregistrare* — documentul prin care un participant solicită înregistrarea pe piața centralizată de gaze naturale administrată de TRADEX PLATFORM — S.R.L.

f) *convenția de participare la piața centralizată de gaze naturale* — documentul elaborat de operatorul pieței centralizate, care prevede drepturile și obligațiile părților;

g) *participant* — titulari de licență de furnizare gaze naturale sau de trader de gaze naturale, precum și operatorul de transport și de sistem, operatorii de distribuție, operatorii de înmagazinare și clienții finali, în condițiile legii, care se înscriu la PCGN;

h) *platforma TXP* — aplicație informatică destinată tranzacționării on-line a gazelor naturale, administrată de TRADEX PLATFORM — S.R.L. Platforma se accesează din interfața paginii electronice: www.ngtrade.ro;

i) *raport de tranzacționare* — documentul emis de către operatorul pieței centralizate de gaze naturale după ce se încheie tranzacția cu gaze naturale care include toate datele referitoare la tranzacția încheiată; acest raport se constituie ca anexă și face parte integrantă din contractul-cadru al părților;

j) *zi* — zi calendaristică;

k) *zi gazieră* — oricare zi care începe la ora 7,00, ora locală a României și se termină la ora 7,00, ora locală a României, din ziua următoare. Ziua gazieră este redusă la 23 de ore la trecerea la ora de vară și este majorată la 25 de ore la trecerea la ora de iarnă;

l) *tranzacționare activă* — operațiune prin care un ordin se închide cu un alt ordin corespondent pe sens contrar, cu preț identic, indiferent de volumul tranzacționat. Participarea la tranzacționarea activă se realizează în cadrul sesiunii de licitație;

m) *tranzacționare pasivă/soldare finală* — operațiune prin care operatorul pieței centralizate de gaze naturale, în baza unui algoritm de calcul descris în procedura de tranzacționare, identifică toate prețurile de rezervă de sens contrar care sunt compatibile (adică preț cumpărare mai mare decât preț de vânzare) și închide toate ordinele compatibile, la un preț unic, care asigură cel mai mare volum tranzacționabil între cerere și ofertă. Participarea la tranzacționarea pasivă se realizează strict în ultima zi de licitație a fiecărui produs licitat. Operatorul pieței

centralizate va realiza soldarea finală pentru participanții care au ordine active cu prețuri de rezervă diferite de zero în termen de maximum 15 minute de la închiderea fiecărei sesiuni de tranzacționare;

n) *funcționalitate de deblocare a garanțiilor ex-post* — funcționalitate a platformei TXP, prin intermediul căreia părțile implicate într-o tranzacție au dreptul, ulterior validării bilaterale de către vânzător și cumpărător, să își deblocheze garanțiile aferente tranzacțiilor deja încheiate. Funcționalitatea este disponibilă exclusiv pentru segmentul de piață al produselor pe termen mediu și lung și exonerează TRADEX PLATFORM — S.R.L. de orice răspundere cu referire la garanțiile de buna plată/bună execuție depuse de către părți.

o) *etapa subsecventă de licitație competitivă* — la momentul corelării cererii cu oferta, tranzacția se realizează doar după trecerea unui interval de timp (Δt), pentru a permite și celorlalți participanți să transmită oferte îmbunătățite. Durata intervalului de timp Δt este stabilită în conformitate cu prevederile legale, iar în lipsa acestora, în conformitate cu rezultatul consultărilor cu participanții la segmentele pieței centralizate, administrate de către TRADEX PLATFORM — S.R.L.

(3) Termenii precizați la alin. (2) se completează cu definițiile și termenii din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, și din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Cadrul de organizare și desfășurare

Art. 5. — (1) Pentru participarea la tranzacționare în sistem online pe platforma pusă la dispoziție de către TRADEX PLATFORM — S.R.L. pentru licitațiile de tip dublu competitiv se parcurg următoarele etape:

a) înregistrarea ca participant la piața centralizată conform Procedurii privind înregistrarea participanților la piața centralizată de gaze naturale;

b) obținerea accesului pe platforma TXP, în baza unui cont unic alocat participantului de administratorul platformei de tranzacționare, după cum urmează:

1. transmiterea formularului de creare cont de către administratorul platformei de tranzacționare;

2. activarea contului;

3. încărcarea în platformă a următoarelor documente:

(i) extras din Registrul Comerțului (nu mai vechi de 30 de zile) în care sunt specificați reprezentanții legali;

(ii) împuternicire pentru persoanele mandatate să opereze platforma în numele societății, semnată de reprezentantul legal (în conformitate cu formularul standardizat de împuternicire);

(iii) copie licență furnizare/producător/trader/distribuitor/transportator/operator înmagazinare emisă în conformitate cu legislația în vigoare;

(iv) clienții finali trebuie să prezinte acordul prealabil al OTS pentru acces la PVT;

(v) certificat de înregistrare fiscală (nu mai vechi de 30 de zile);

(vi) ultimul bilanț contabil depus la Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) (formularele F10, F20 și F30), împreună cu recipisa de depunere;

(vii) structura acționariatului până la ultimul beneficiar real (în conformitate cu formularul standardizat);

(viii) Convenția de participare pentru tranzacționarea pe platformă semnată de reprezentantul legal.

(2) Participanții pot consulta, cu acordul expres al celorlalți participanți, documentele prevăzute la alin. (1) lit. b) pct. 3 subpct. (i)—(vii), în scopul validării proceselor de risc și a părții în tranzacție, în conformitate cu normele interne.

(3) După validarea de către cealaltă parte, accesul devine activ, permițând vizualizarea ofertelor/tranzacțiilor părților aprobate și validate de către administratorul platformei.

(4) După validare au loc următoarele operațiuni:

a) emiterea garanțiilor de către participanți conform Procedurii privind emiterea garanțiilor;

b) verificările și validările efectuate de operatorul platformei privind corectitudinea constituirii garanțiilor;

c) accesul la tranzacționare este acceptat, participantul fiind notificat electronic.

(5) Operatorul pieței centralizate poate suspenda sau exclude un participant de la tranzacționare conform prevederilor Procedurii de revocare/suspendare.

(6) Participanții înscriși la tranzacții pe piața centralizată se pot retrage în orice moment, participarea fiind voluntară.

(7) Inițierea ofertelor și tranzacțiile se realizează după cum urmează:

a) participanții la piețele deschise la tranzacționare pot vizualiza strict ordinele părților aprobate și validate de către acestea;

b) în cadrul sesiunilor de tranzacționare, participanți lansează ofertele de vânzare/cumpărare, care au minimum atributele de cantitate, respectiv preț pentru tranzacționarea activă. Ofertele nu pot depăși ca valoare cuantumul garanțiilor depuse și validate de către TXP;

c) o tranzacție este încheiată în momentul în care o ofertă de vânzare/cumpărare are un corespondent cu un preț compatibil, de sens contrar, al altui participant. Ambii participanți trebuie să fie validați între ei ca părți în tranzacție și să dețină un contract-cadru valabil încheiat, semnat și validat de către administratorul platformei TXP;

d) prețul de închidere al unei tranzacții active este prețul introdus de ambii participanți dacă acesta este identic sau, în situația în care aceste prețuri au o zonă de compatibilitate extinsă (de exemplu, prețul de cumpărare este mai mare decât prețul de vânzare), în conformitate cu procedurile stabilite;

e) în situația tranzacționării folosind etapa subsecventă de licitație competitivă, la momentul corelării cererii cu oferta, tranzacția se realizează doar după trecerea unui interval de timp (Δt), pentru a permite și celorlalți participanți să transmită oferte îmbunătățite. Orice nouă ofertă introdusă față de cea care a declanșat corelarea cererii cu oferta resetează intervalul de timp, până la epuizarea tuturor ofertelor compatibile concurente;

f) operatorul pieței centralizate va stabili documentele necesare în vederea semnării Convenției de participare, Procedura privind înregistrarea participanților, Procedurile operaționale specifice privind organizarea și derularea sesiunilor de licitații, Procedura de revocare/suspendare și Procedura privind constituirea/gestionarea/executarea garanțiilor.

Art. 6. — În funcție de segmentele pieței centralizate utilizate, precum și de solicitările participanților și autorităților competente, TXP va pune la dispoziția participanților următoarele metode de tranzacționare:

a) piața produselor standardizate pe termen scurt: tranzacționare activă, mecanism de tip dublu competitiv, fără sau cu etapa de licitație subsecventă competitivă în situația existenței compatibilității de preț;

b) piața produselor standardizate pe termen mediu și lung:

1. tranzacționare activă (valabilă în fiecare zi, pe tot parcursul sesiunii de licitație), precum și tranzacționare pasivă/soldare finală — valabilă doar la închiderea sesiunii din ultima zi de tranzacționare a fiecărui produs individual;

2. tranzacționare activă (valabilă în fiecare zi, respectând calendarul de tranzacționare al produsului, pe tot parcursul sesiunii de licitație), cu etapa subsecventă de licitație competitivă, care are o durată stabilită în conformitate cu prevederile legale sau cu acordul participanților la piață;

c) piața produselor flexibile pe termen mediu și lung:

1. tranzacționare activă (valabilă în fiecare zi, pe tot parcursul sesiunii de licitație), precum și tranzacționare pasivă/soldare finală — valabilă doar la închiderea sesiunii din ultima zi de tranzacționare a fiecărui produs individual;

2. tranzacționare activă (valabilă în fiecare zi, respectând calendarul de tranzacționare al produsului, pe tot parcursul sesiunii de licitație), cu etapa subsecventă de licitație competitivă, care are o durată stabilită în conformitate cu prevederile legale sau cu acordul participanților la piață.

Art. 7. — (1) Produsele care se pot tranzacționa pe platforma TXP, avizate de către ANRE, sunt următoarele:

a) produsele standardizate pe termen scurt care se pot tranzacționa pe platforma TXP sunt următoarele:

1. intrazilnic (IDxxx_20xx);

2. ziua următoare (PZUxxx_20xx);

b) produsele standardizate pe termen mediu și lung care se pot tranzacționa pe platforma TXP sunt următoarele:

1. week-end (Wkndxx_20xx);

2. săptămână (Sxx_20xx);

3. lună (Lx_20xx);

4. trimestru (Qx_20xx);

5. sezon (sezon vară 1 aprilie an[x] — 30 septembrie an[x] și sezon iarnă 1 octombrie an[x] — 31 martie an[x + 1]) (Season x_20xx);

6. an calendaristic (Cal_20xx);

7. an gazier (GY_20xx);

c) produsele flexibile pe termen mediu și lung care se pot tranzacționa pe platforma TXP au următoarele caracteristici:

1. sunt produse cu perioade de livrare de minimum o lună;

2. livrările se efectuează în profil zilnic, constant, în perioada calendaristică definită în denumirea produsului;

3. cantitatea minimă este de 1 MWh/zi, tranzacționabilă printr-un contract;

4. tranzacțiile se desfășoară în anonimitate, nefiind cunoscută identitatea participanților;

5. sunt cu livrare fizică în punctul virtual de tranzacționare.

(2) Pe platforma TXP se pot efectua tranzacții de luni până duminică, în intervalul orar 9,00—22,00, pentru produsele pe termen scurt, iar pentru produsele pe termen mediu și lung, precum și pentru produsele flexibile pe termen mediu și lung, conform programului prevăzut la alin. (3).

(3) Programul zilnic de tranzacționare pentru fiecare produs în parte este postat pe site-ul platformei. Introducerea unei oferte pentru produsele standard pe termen mediu și lung/produsele flexibile pe termen mediu și lung ce se pot tranzacționa pe platforma TXP se face cu minimum 1 (una) zi înainte de prima zi gazieră de livrare, cu respectarea programului zilnic de tranzacționare.

(4) Participanții se vor autentifica la platforma TXP utilizând contul/conturile propriu/proprie. Accesul în platformă se face utilizând numele de utilizator și parola proprie, astfel cum au fost stabilite de către participanți împreună cu reprezentanții legali ai TRADEX PLATFORM — S.R.L.

(5) Participanții vor putea efectua tranzacții exclusiv cu partenerii din lista de parteneri agreeți, stabilită în prealabil. Înainte de tranzacționare, participantul consultă registrul de participanți și lista proprie de parteneri acceptați. Accesul la piețele pe termen scurt este permis doar după semnarea acordului-cadru cu TRADEX PLATFORM — S.R.L. în calitate de contraparte.

(6) Operatorul pieței centralizate nu este responsabil pentru conținutul listei de parteneri agreeți, pentru modificarea/completarea acestei liste sau pentru selectarea participanților înainte de tranzacționare. Listele nu pot fi modificate/completate în timpul ședințelor de tranzacționare, orice modificare a listei putând fi operată exclusiv în intervalul 16,00—9,00.

(7) Participanții tranzacționează în baza unui contract-cadru de vânzare-cumpărare gaze naturale, publicat pe pagina oficială de internet a TRADEX PLATFORM — S.R.L.

(8) Toate tranzacțiile reprezintă angajamente ferme și nu pot suferi modificări ulterioare. Elementele care pot fi modificate în cadrul ședințelor de tranzacționare sunt prețul și cantitatea.

(9) Cantitățile tranzacționate se vor livra tip bandă (banda va fi obținută prin împărțirea cantității totale la numărul de zile calendaristice al perioadei de livrare).

(10) În situația în care o tranzacție s-a încheiat, platforma de tranzacționare va genera un raport de tranzacționare, care devine parte integrantă din contractul-cadru.

(11) Raportul de tranzacționare cuprinde:

- a) data și numărul tranzacției;
- b) denumirea părților și calitatea acestora (vanzător/cumpărător);
- c) cantitatea contractată;
- d) produsul tranzacționat;
- e) prețul de livrare.

(12) În cazul piețelor pe termen mediu și lung, părțile în tranzacție, prin acord bilateral, pot valida deblocarea garanțiilor prin asumarea răspunderii asupra încheierii tranzacției și prin asumarea răspunderii plății și livrării cantităților tranzacționate, în conformitate cu prevederile contractului-cadru standardizat.

(13) Emiterea Raportului de tranzacționare de către platformă și transmiterea acestuia electronic către participanții la tranzacție determină obligația părților de a-și asuma drepturile și obligațiile ce decurg din contractul semnat de părți și Raportul de tranzacționare generat de platformă.

(14) Prețul tranzacției este exprimat în lei/MWh, EUR/MWh sau USD/MWh, include toate costurile de transport până la punctul de livrare și nu include TVA sau alte taxe, accize și impozite.

(15) Toate tranzacțiile se efectuează în PVT.

(16) Operatorul pieței centralizate se obligă să transmită OTS în termen de 1 (una) oră informații privind tranzacțiile încheiate, în baza unui acord încheiat în acest sens între TRADEX PLATFORM — S.R.L. și OTS. Informațiile transmise OTS sunt cele aplicabile conform prevederilor legale în vigoare la data încheierii tranzacțiilor.

(17) Introducerea ofertelor de cumpărare/vânzare se realizează după constituirea garanțiilor financiare de participare/plată/de bună execuție, conform condițiilor specifice de garantare aferente fiecărui produs tranzacționat.

(18) Termenele de decontare financiară aferente produselor tranzacționate sunt precizate în contractul-cadru de vânzare-cumpărare al TRADEX PLATFORM — S.R.L.

Art. 8. — (1) După autentificare pe platforma TXP, participanții pot introduce atât oferte de vânzare, cât și oferte de cumpărare pentru oricare dintre produsele definite conform prezentului regulament, cu respectarea programului de tranzacționare comunicat de către TRADEX PLATFORM — S.R.L.

(2) Ofertele trebuie să conțină cantitatea și prețul ofertat, limita de preț acceptată pentru soldarea finală (nu va fi introdusă nicio valoare, pentru eliminarea soldării finale).

(3) Pe toată durata sesiunii de tranzacționare se pot introduce/modifica/anula ordinele introduse.

(4) Un sumar al tuturor ordinelor introduse, precum și tranzacțiile încheiate sunt vizualizate în timp real.

(5) Dacă ofertele sunt introduse de parteneri eligibili incluși în lista de parteneri, corelarea ofertelor generează tranzacții și se efectuează automat atunci când prețurile sunt identice (sau în compatibilitate extinsă). Soldarea finală presupune corelarea intervalelor de preț compatibile între cerere și ofertă, stabilirea unui preț unic pentru toți participanții compatibili, precum și

tranzacționarea unei cantități maxime în limitele de compatibilitate rezultate.

(6) Tranzacționarea presupune un mecanism de tranzacționare activă, respectiv un mecanism de tranzacționare pasivă. În cadrul sesiunii de licitație este permisă introducerea de ordine care au preț/unitate licitată pentru tranzacții active (tranzacții cu închidere imediată în situația identificării unei oferte identice ca preț în cadrul sesiunii de tranzacționare sau tranzacționare întârziată dacă este activată pentru sesiune etapa subsecventă de licitație dublu competitivă), precum și introducerea, dacă participanții consideră necesar, a unui preț de rezervă, cu care participantul va participa la soldarea finală (tranzacționarea pasivă).

(7) La sfârșitul zilei de tranzacționare, toți participanții la piața centralizată administrată de TRADEX PLATFORM — S.R.L. pot vizualiza tranzacțiile încheiate în urma publicării acestora de către operatorul pieței conform prevederilor legale în vigoare la data încheierii tranzacției.

CAPITOLUL V

Mecanismele de garantare

Art. 9. — (1) În vederea participării la sesiunile de tranzacționare organizate de TRADEX PLATFORM — S.R.L., participanții la piețele centralizate administrate de către operator trebuie:

a) să întreprindă măsurile necesare pentru a fi transmisă către operator garanția de participare/bună execuție/de plată emisă în favoarea operatorului, înainte de ziua de tranzacționare în care dorește să introducă oferte;

b) să fi aprobat ca și contrapartidă eligibilă cel puțin 8 operatori economici distincți (care nu fac parte din același grup de firme/holding/asociere/acționariat), pentru piețele pe termen mediu și lung.

(2) Pentru tranzacționarea la sesiunile de licitație, garanția necesară se calculează după următoarele formule:

a) pentru participarea la piața produselor standardizate pe termen scurt: cantitatea de gaze naturale licitată x prețul licitat x 100% x cota TVA aplicabilă;

b) pentru participarea la piața pentru săptămâna următoare: cantitatea de gaze naturale licitată x prețul licitat x 100% x cota TVA aplicabilă;

c) pentru participarea la piața pentru luna următoare: cantitatea de gaze naturale licitată x prețul licitat x 55% x cota TVA aplicabilă;

d) pentru participarea la piața pentru trimestrul următor: cantitatea de gaze naturale licitată x prețul licitat x 37% x cota TVA aplicabilă;

e) pentru participarea la piața pentru sezonul calendaristic: cantitatea de gaze naturale licitată x prețul licitat x 20% x cota TVA aplicabilă;

f) pentru participarea la piața pentru anul calendaristic următor: cantitatea de gaze naturale licitată x prețul licitat x 11% x cota TVA aplicabilă;

g) pentru participarea la piața pentru anul cu începere din luna următoare: cantitatea de gaze naturale licitată x prețul licitat x 11% x cota TVA aplicabilă.

(3) Garanția va fi constituită de participanți în una dintre următoarele forme:

a) ordin de plată în contul de garanții, constituit în acest scop de către TRADEX PLATFORM — S.R.L.; sumele vor fi considerate strict pentru ziua următoare încasării de către TRADEX PLATFORM — S.R.L.;

b) scrisoare de garanție bancară.

(4) Garanția se va constitui de către participanți conform convenției de participare, în contul de garanții deschis pe numele operatorului pieței centralizate la o bancă comercială

din România. Datele necesare constituirii garanțiilor se publică pe pagina de internet a TRADEX PLATFORM — S.R.L.

(5) Garanția emisă în favoarea operatorului pieței centralizate, în calitate de contraparte și/sau terț garant, este utilizată pentru validarea ofertelor și asigurarea bunei îndepliniri a tranzacțiilor în limita cotelor stabilite la alin. (2). Nu este posibilă introducerea în sistemul de tranzacționare a ofertelor a căror valoare este mai mare decât garanția disponibilă, diminuată cu valoarea ofertelor active și pentru care nu a fost utilizată funcția de deblocare a garanțiilor ex-post; acestea nu sunt validate și participantul este notificat automat prin intermediul platformei de tranzacționare.

(6) După fiecare tranzacție încheiată, cuantumul valorii acesteia este blocat de către operatorul pieței centralizate până la data decontării finale a tranzacției, la care se adaugă 5 zile lucrătoare. Garanțiile, odată blocate, redevin disponibile pentru tranzacționare/diminuare/retragere în urma:

a) deblocării, ca urmare a finalizării decontării finale a tranzacției în conformitate cu dispozițiile privind plata/livrarea prevăzute în contractul-cadru de vânzare-cumpărare, termen la care se adaugă 5 zile lucrătoare. Deblocarea garanțiilor este realizată automat de sistemul de tranzacționare, dacă nu există o pretenție din partea unei părți implicate în tranzacție, până la sfârșitul zilei lucrătoare definite mai sus (ultima zi de decontare + 5 zile lucrătoare);

b) deblocării, ca urmare a validării (prin intermediul platformei de tranzacționare) de către ambii participanți implicați într-o tranzacție că își asumă răspunderea pentru tranzacția încheiată și nu mai doresc ca tranzacția respectivă să fie garantată. În urma acestui proces de deblocare a garanțiilor părțile își asumă răspunderea pentru livrare/plată, în conformitate cu contractul-cadru încheiat, și că nu pot emite pretenții asupra garanțiilor. Solicitarea eliberării garanțiilor va fi validată de către operatorul pieței centralizate doar după primirea cererii de la ambii participanți implicați în tranzacție. Funcționalitatea este disponibilă exclusiv pentru piețele pe termen mediu și lung.

(7) Garanțiile depuse trebuie să aibă o durată de valabilitate mai mare decât ultimul termen de decontare financiară aferent tranzacțiilor care se doresc a fi încheiate, la care se adaugă 5 zile lucrătoare.

(8) Garanțiile deblocate pot fi utilizate de participanți până la:

a) expirarea valabilității lor (în cazul scrisorilor de garanție bancară); părțile nu pot încheia tranzacții care să depășească cea mai mică durată a garanțiilor depuse dacă acestea au fost depuse sub formă de scrisori de garanție bancară;

b) retragerea sumelor depuse cu ordin de plată. Cererile de retragere din contul deschis de garanții vor fi validate de către operator și sumele vor fi virate prin ordin de plată în termen de 3 zile lucrătoare.

CAPITOLUL VI

Transparența pieței centralizate de gaze naturale

Art. 10. — (1) Pentru a asigura transparența pieței centralizate, operatorul pieței publică pe pagina proprie de internet următoarele informații:

a) pentru tranzacțiile încheiate în cadrul pieței produselor standardizate pe termen mediu și lung:

1. volumele tranzacționate și numărul de tranzacții încheiate în acest sens — pentru fiecare produs în parte;

2. prețul minim de tranzacționare al zilei — pentru fiecare produs în parte;

3. prețul maxim de tranzacționare al zilei — pentru fiecare produs în parte;

4. prețul mediu al zilei de tranzacționare — pentru fiecare produs în parte, calculat ca medie ponderată;

5. prețul mediu actualizat — pentru fiecare produs în parte — pentru produsele tranzacționabile în cadrul unui interval mai lung de timp, calculat ca medie ponderată a tuturor tranzacțiilor efectuate de la începutul intervalului de tranzacționare a produsului respectiv până la sfârșitul zilei de tranzacționare;

6. variația prețului mediu actualizat față de prețul mediu/actualizat al zilei anterioare — pentru fiecare produs în parte;

7. prețul de închidere al zilei de tranzacționare — pentru fiecare produs în parte;

8. variația prețului de închidere al zilei față de prețul de închidere al zilei anterioare — pentru fiecare produs în parte;

9. numărul participanților înregistrați la piață care au depus minimum o ofertă în piață, indiferent de sensul acesteia, vânzare sau cumpărare;

b) tarifele și comisioanele percepute pentru serviciile efectuate în calitate de operator al pieței centralizate;

c) Regulamentul propriu privind cadrul organizat de tranzacționare pe piața centralizată de gaze naturale, procedurile, convențiile de participare, precum și contractul-cadru standard de vânzare-cumpărare gaze naturale, aferente piețelor centralizate administrate;

d) Lista participanților înscriși pe piețele centralizate administrate de TRADEX PLATFORM — S.R.L.

(2) Datele referitoare la rezultatele sesiunilor de tranzacționare vor fi disponibile pe platforma TXP pe toată durata de funcționare a acesteia și pot fi accesate, prin rapoarte, de către fiecare participant.

(3) Informațiile publicate zilnic referitoare la sesiunile de tranzacționare prevăzute la alin. (1) vor fi disponibile pe pagina proprie a TRADEX PLATFORM — S.R.L., acestea fiind accesate istoric pe toată durata de funcționare a platformei.

CAPITOLUL VII

Tarife și comisioane

Art. 11. — Pentru activitățile și serviciile desfășurate, TRADEX PLATFORM — S.R.L. are dreptul să perceapă participanților la piața centralizată tarife.

CAPITOLUL VIII

Sistemul de comunicare cu clienții, modalitatea de depunere a clarificărilor și soluționarea contestațiilor

Art. 12. — Operatorul pieței centralizate comunică cu clienții on-line, prin intermediul unui formular afișat pe website pentru toți utilizatorii autentificați sau neautentificați în platformă, prin e-mail, prin transmiterea unui mesaj electronic de către utilizator către o adresă de e-mail special creată, telefonic sau prin apelarea numărului de telefon de contact, pus la dispoziția participanților la piață.

Art. 13. — (1) Pentru clarificarea/soluționarea contestațiilor, utilizatorul trimite o cerere care să cuprindă următoarele informații:

a) datele de identificare, dacă utilizatorul nu este autentificat în platformă;

b) tipul solicitării;

c) o scurtă descriere a solicitării;

d) încărcare de documente, dacă este cazul.

(2) Cererea este transmisă către operatorii platformei și atribuită unui responsabil.

(3) Operatorul platformei clasifică tipul de solicitare și stabilește un timp de răspuns care va fi comunicat utilizatorului.

(4) Operatorul platformei solicită informații suplimentare despre cererea utilizatorului, dacă este cazul.

(5) Operatorul platformei comunică utilizatorului starea solicitării.

(6) Utilizatorul este informat despre soluționarea cererii transmise.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 6**din 17 februarie 2020**

Dosar nr. 3.032/1/2019

Corina-Alina Corbu — președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului

Laura-Mihaela Ivanovici — președintele Secției I civilă

Marian Budă — președintele Secției a II-a civilă

Denisa Angelica Stănișor — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal

Daniel Grădinaru — președintele Secției penale

Alexandra Iuliana Rus — judecător la Secția penală

Mirela Sorina Popescu — judecător la Secția penală

Ana-Hermina Iancu — judecător la Secția penală

Alin Sorin Nicolescu — judecător la Secția penală

Constantin Epure — judecător la Secția penală

Rodica Aida Popa — judecător la Secția penală

Ionuț Mihai Matei — judecător la Secția penală

Simona Elena Cîrnaru — judecător la Secția penală

Marius Dan Foițoș — judecător la Secția penală

Valentin Horia Șelaru — judecător la Secția penală

Ștefan Pistol — judecător la Secția penală

Lavinia Valeria Lefterache — judecător la Secția penală

Ioana Alina Ilie — judecător la Secția penală

Săndel Lucian Macavei — judecător la Secția penală

Valentin Mitea — judecător la Secția I civilă

Mioara Iolanda Grecu — judecător la Secția I civilă

Carmen Trănică Teau — judecător la Secția a II-a civilă

Rodica Zaharia — judecător la Secția a II-a civilă

Adrian Remus Ghiculescu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Emilia Claudia Vișoiu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 3.032/1/2019 este constituit conform prevederilor art. 473 alin. (1) din Codul de procedură penală și ale art. 34 alin. (1) și (2) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat.

Ședința este prezidată de către președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Corina-Alina Corbu.

La ședința de judecată participă doamna procuror Marinela Mincă, procuror-șef al Serviciului judiciar penal, Secția judiciară a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Adina Andreea Ciuhan Teodoru, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat.

Magistratul-asistent referă cu privire la obiectul recursului în interesul legii formulat de către Colegiul de conducere al Curții de Apel București, respectiv problema de drept soluționată diferit de instanțele judecătorești referitoare la încadrarea juridică a infracțiunii de furt calificat săvârșite prin scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă ori de supraveghere. Totodată, învederează că procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, constatând existența unei practici judiciare neunitare la nivelul instanțelor naționale, a

sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție cu recurs în interesul legii cu privire la aceeași problemă de drept, ce face obiectul Dosarului nr. 118/1/2020, înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar prin Încheierea de ședință din data de 17 februarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 118/1/2020, cauza ce formează obiectului acestui dosar a fost trimisă completului investit cu soluționarea Dosarului nr. 3.032/1/2019, în vederea discutării reunirii.

După deliberare, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, *în unanimitate*, în temeiul dispozițiilor art. 107 alin. (1) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, constatând că între Dosarul nr. 3.032/1/2019 și Dosarul nr. 118/1/2020 există identitate de obiect, a reunit cauza ce formează obiectul Dosarului nr. 118/1/2020 la Dosarul nr. 3.032/1/2019.

Doamna procuror Marinela Mincă, având cuvântul asupra problemei de drept ce face obiectul prezentei cauze, a precizat că examenul jurisprudenței în materie a evidențiat mai multe orientări jurisprudențiale.

Astfel, într-o primă opinie s-a apreciat că fapta de sustragere a unui bun dintr-un magazin prevăzut cu sistem de alarmă, precedată de scoaterea/ruperea sistemului de siguranță aplicat pe obiectul sustras, pentru a împiedica declanșarea sistemului de alarmă, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de furt simplu, prevăzută de art. 228 alin. (1) din Codul penal.

În cea de-a doua orientare s-a reținut că, în ipoteza dată, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal.

*Într-o altă opinie, minoritară, s-a concluzionat că, în ipoteza în care fapta se săvârșește prin acționarea asupra sistemului de siguranță al unui bun, infracțiunea ce va fi reținută este cea prevăzută de art. 228 alin. (1) din Codul penal, iar dar dacă scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă ori de supraveghere s-a făcut prin *distrugerea acestuia*, se va reține infracțiunea de furt calificat săvârșit prin efracție, prevăzută de art. 229 alin. (1) lit. d) teza I din Codul penal.*

Apreciind prima orientare a practicii ca fiind cea care corespunde intenției legiuitorului, reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat, în esență, că prin scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă sau de supraveghere trebuie înțeleasă întreaga activitate ilicită a făptuitorului care, prin manoperele realizate, reușește să facă inoperabil întreg sistemul creat pentru protecția unor bunuri. Or, în ipoteza înlăturării/ruperii elementelor de siguranță montate pe bunurile sustrate din magazine (tag-urile antifurt), nu este scos din funcțiune întregul sistem antifurt pentru magazine, câtă vreme celelalte elemente ale acestuia (porțile antifurt, antenele, unitatea de dezactivare a dispozitivelor de siguranță) rămân în continuare în stare de funcționare.

Prin urmare, fapta de furt săvârșită prin înlăturarea/ruperea sistemului de siguranță plasat pe bun ori izolarea semnalului acestuia întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 228 alin. (1) din Codul penal.

În concluzie, a solicitat admiterea recursului în interesul legii promovată și stabilirea unui mod unitar de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale ce fac obiectul prezentului dosar.

Președintele completului, doamna judecătoreasă Corina-Alina Corbu, președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție, constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, dosarul fiind reținut în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

1. Problema de drept care a generat practica neunitară

Prin recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București și de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție s-a susținut că în practica judiciară națională nu există un punct de vedere unitar cu privire la **încadrarea juridică a infracțiunii de furt săvârșite prin scoaterea/ruperea sistemului de siguranță plasat pe bun.**

2. Examenul jurisprudențial

Problematika juridică supusă analizei decurge din evidențierea a trei orientări jurisprudențiale cu privire la încadrarea juridică a faptei de furt săvârșite prin scoaterea/ruperea sistemului de siguranță plasat pe bun, relevând astfel caracterul neunitar al acesteia.

2.1. Într-o primă opinie s-a apreciat în sensul încadrării juridice a faptei în infracțiunea de furt simplu, prevăzută de art. 228 alin. (1) din Codul penal.

În susținerea acestei opinii s-a reținut că Hotărârea Guvernului nr. 1.010/2004¹ pentru aprobarea normelor metodologice și a documentelor prevăzute la art. 69 din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor instituie norme tehnice privind proiectarea și realizarea sistemelor tehnice de protecție și alarmare împotriva efracției și menționează că sistemul de alarmare împotriva efracției cuprinde: subsistem antiefracție, televiziune cu circuit închis și control acces.

Spre deosebire de aceste sisteme, etichetele detașabile antifurt (hard tag-uri antifurt) conțin în interior un circuit electronic care la momentul trecerii printru porțile antifurt declanșează o alarmă sonoră și optică și nu pot fi asimilate sistemelor complexe de alarmă ori de supraveghere în sensul art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal.

Un alt argument invocat în susținerea opiniei este acela că, pentru a îndeplini cerința legală care o încadrează în varianta calificată analizată, fapta de furt trebuie săvârșită prin scoaterea din funcțiune, în scopul facilitării acțiunii de sustragere, a unui sistem de alarmă în întregul său, făcându-l integral neoperațional cu privire la toate componentele sale, iar nu prin compromiterea temporară a unei părți componente a acestui sistem, numai în raport cu bunurile sustrate (porțile antifurt care captează semnalele tag-urilor montate individual pe obiectele sustrate), fără vreo intervenție tehnică asupra sistemului de alarmă al magazinului, ca ansamblu de echipamente.

În concluzie, s-a reținut că în ipoteza scoaterii sistemului de siguranță plasat pe un bun nu este scos din funcțiune sistemul antifurt pentru magazine, privit în totalitatea lui, întrucât celelalte elemente rămân în funcțiune — porțile antifurt, antenele, unitatea de dezactivare a dispozitivelor de siguranță montate pe diferitele obiecte —, sistemul continuând să detecteze astfel eventualele obiecte asupra cărora s-ar exercita o acțiune de

sustragere și cu privire la care elementele de siguranță nu au fost scoase.

2.2. În cea de-a doua opinie s-a apreciat că fapta constând în sustragerea unui bun dintr-un magazin prevăzut cu sistem de alarmă, după ce în prealabil făptuitorul a scos sistemul de siguranță de pe obiectul sustras, astfel încât sistemul de alarmă să nu se declanșeze în momentul în care acesta ar încerca să iasă din magazin cu obiectul sustras, întrunește elementele constitutive ale **infracțiunii de furt calificat prevăzute de art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal.**

S-a argumentat că fapta este substanțial diferită de o infracțiune de furt în formă simplă întrucât, în acest caz, presupune înlăturarea unui mijloc de protecție/securitate/siguranță, instalat suplimentar de persoana vătămată chiar în scopul împiedicării furtului. Ca atare, poate fi considerat similar sistemelor de asigurare prin încuiere/blocare pentru care ar fi necesară efracția.

S-a apreciat că trebuie reținută infracțiunea de furt calificat prevăzută de art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal chiar și în situația în care sistemul de alarmă nu este distrus, ci doar înlăturat, scopul normei legale fiind de a sancționa mai sever faptele de furt comise prin înlăturarea unor astfel de sisteme.

2.3. Într-o a treia opinie s-a concluzionat că, în ipoteza în care fapta de furt se săvârșește prin acționarea asupra sistemului de siguranță al unui bun, infracțiunea reținută este cea de furt prevăzută de art. 228 din Codul penal, cu precizarea că, în situația în care scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă ori de supraveghere s-a făcut prin distrugerea acestuia, infracțiunea ce va fi reținută este aceea de **furt prin efracție, prevăzută de art. 229 alin. (1) lit. d) teza întâi din Codul penal.**

În susținerea acestei opinii s-a reținut că intervenția asupra unui sistem antifurt nu este definită de Codul penal, apreciindu-se că în situația enunțată devin aplicabile dispozițiile art. 25 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora „*în cadrul soluțiilor legislative preconizate (în cazul de față Codul penal) trebuie să se realizeze o configurare explicită a conceptelor și noțiunilor folosite în noua reglementare, care au un alt înțeles decât cel comun, pentru a se asigura astfel înțelegerea lor corectă și a se evita interpretările greșite*”.

În același sens au fost apreciate ca fiind incidente și dispozițiile alin. (3) al art. 48 din actul normativ invocat, potrivit cărora „*dacă în cuprinsul unui articol se utilizează un termen sau o expresie care are în contextul actului normativ un alt înțeles decât cel obișnuit, înțelesul specific al acesteia trebuie definit în cadrul unui alineat subsecvent. În cazul în care frecvența unor astfel de termeni și expresii este mare, actul normativ trebuie să cuprindă în structura sa un grupaj de definiții sau o anexă cu un index de termeni*”.

În contextul acestor texte legale, s-a apreciat că termenul de „*sistem de alarmă*” folosit în art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal are în vedere înțelesul obișnuit, și anume acela de „*sistem de alarmare împotriva efracției*” utilizat în art. 27 alin. (5) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, în sensul acestei legi, prin „*sistem de alarmare împotriva efracției*” se înțelege ansamblul de echipamente electronice care poate fi compus din centrală de comandă și semnalizare optică și acustică, detectoare, butoane și pedale de panică, control de acces și televiziune cu circuit închis cu

¹ Hotărârea Guvernului nr. 1.010/2004 a fost abrogată, prevederile invocate nefiind preluate în Hotărârea Guvernului nr. 301/2012 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, cu modificările și completările ulterioare, capitolul V — Sisteme tehnice de protecție și alarmare împotriva efracției.

posibilități de înregistrare și stocare a imaginilor și datelor, corespunzător gradului de siguranță impus de caracteristicile obiectivului păzit.

Sistemul antifurt pentru magazine nu se încadrează în prevederile art. 27 alin. (5) din Legea nr. 333/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, neavând în componență o centrală de comandă, astfel cum se prevede în acest text de lege.

Așadar, în ipoteza sustragerii unor produse prin tăierea/ruperea etichetelor detașabile antifurt ori a cablului de prindere a bunului pe panoul de prezentare, sunt incidente prevederile art. 229 alin. (1) lit. d) din Codul penal, furtul fiind săvârșit *prin efracție*, iar nu prin scoaterea din funcțiune a unui sistem de alarmă sau de supraveghere.

3. **Opinia Colegiului de conducere al Curții de Apel București**

Colegiul de conducere al Curții de Apel București, care a constatat existența unei practici judiciare neunitare la nivelul instanțelor naționale și, prin Hotărârea nr. 317 din 30 octombrie 2019, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea soluționării problemei de drept deduse judecății, nu s-a pronunțat prin actul de sesizare asupra orientării jurisprudențiale pe care o consideră ca fiind legală.

4. **Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție**, constatând existența unei practici judiciare neunitare la nivelul instanțelor naționale, a dispus, de asemenea, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și a apreciat ca fiind legală **prima orientare jurisprudențială**.

În dezlegarea problemei de drept s-a apreciat că se impune, pe de o parte, o analiză a noțiunii de *sistem de alarmă*, folosită în art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal, iar, pe de altă parte, stabilirea semnificației care trebuie dată expresiei *scoaterea din funcțiune*.

Astfel, în condițiile în care Codul penal nu definește expres această noțiune, s-a apreciat că trebuie avut în vedere înțelesul obișnuit utilizat în art. 27 alin. (5) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit textului de lege, prin „*sistem de alarmare împotriva efracției*” se înțelege ansamblul de echipamente electronice care poate fi compus din centrală de comandă și semnalizare optică și acustică, detectoare, butoane și pedale de panică, control de acces și televiziune cu circuit închis cu posibilități de înregistrare și stocare a imaginilor și datelor, corespunzător gradului de siguranță impus de caracteristicile obiectivului păzit.

În ceea ce privește semnificația expresiei *scoaterea din funcțiune*, literatura de specialitate² a reținut că aceasta reprezintă *o intervenție asupra structurii tehnice a sistemului, de natură să afecteze însuși modul de funcționare a dispozitivului*. S-a arătat că rațiunea agravantei rezidă în pericolul sporit rezultat din specializarea făptuitorului, din efectuarea unor acte de pregătire calificate, de identificare a sistemului și de oprire a funcționării lui.

Pentru a accentua diferența dintre scoaterea din funcțiune a sistemului de supraveghere și *o simplă modalitate de ocolire a activării acestui sistem*, în doctrină s-a arătat, cu titlu de exemplu, că simpla acoperire a camerei de luat vederi nu justifică reținerea acestui element circumstanțial agravant.

În plus, s-a reținut că atunci când scoaterea din funcțiune a sistemului are loc printr-o acțiune violentă, de smulgere, de îndepărtare a unui dispozitiv, nu se va reține și agravanta comiterii furtului prin efracție, întrucât sistemul nu are natura unui obstacol material între făptuitor și bun.

De asemenea, s-a considerat că, în scopul facilitării comiterii furtului, făptuitorul trebuie să procedeze la scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă sau de supraveghere (monitorizare) video pe care persoana vătămată l-a montat pentru protecția bunurilor (de pildă, prin tăierea curentului electric care alimentează și sistemul de alarmă sau de supraveghere video și anihilarea acumulatorilor, prin blocarea soneriei sau a semnalelor luminoase ale sistemului de alarmă etc.)³.

Raportat la aceste argumente a rezultat că în ipoteza înlăturării/ruperii elementelor de siguranță montate pe bunurile sustrate din magazine (tag-urile antifurt) nu este scos din funcțiune întregul sistem antifurt pentru magazine, câtă vreme celelalte elemente ale acestuia (porțile antifurt, antenele, unitatea de dezactivare a dispozitivelor de siguranță) rămân în continuare în stare de funcționare.

Prin scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă sau de supraveghere trebuie înțeleasă întreaga activitate ilicită a făptuitorului care, prin manoperele realizate, reușește să facă inoperabil întreg sistemul creat pentru protecția unor bunuri.

Or, așa cum s-a arătat în jurisprudență, dispozitivele de siguranță aplicate pe produse nu pot fi asimilate sistemelor complexe de alarmă ori de supraveghere în sensul textului de lege, îndepărtarea acestora reprezentând doar o simplă modalitate de ocolire a activării sistemului de alarmă.

În plus, în aceste ipoteze nu este respectată rațiunea care a stat la baza instituirii în textul de lege a acestui element agravant, întrucât din modalitatea săvârșirii faptei nu rezultă un grad sporit de pericolozitate a făptuitorului.

În concluzie, fapta de furt săvârșită prin înlăturarea/ruperea sistemului de siguranță plasat pe bun ori izolarea semnalului acestuia întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 228 alin. (1) din Codul penal.

5. **Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică a Înaltei Curți de Casație și Justiție** a opinat că în cazul faptei descrise este incident elementul circumstanțial agravant prevăzut în dispozițiile art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal.

În argumentare s-a arătat că, în conformitate cu dispozițiile **art. 27 alin. (5) din Legea nr. 333/2003** privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin **sistem de alarmare împotriva efracției** se înțelege *ansamblul de echipamente electronice care poate fi compus din centrală de comandă și semnalizare optică și acustică, detectoare, butoane și pedale de panică, control de acces și televiziune cu circuit închis cu posibilități de înregistrare și stocare a imaginilor și datelor, corespunzător gradului de siguranță impus de caracteristicile obiectivului păzit*.

Examinarea dispozițiilor menționate conduce la concluzia că sistemul de alarmare este definit ca un ansamblu de echipamente electronice, iar părțile componente ale sistemului de alarmare sunt enumerate exemplificativ, iar nu limitativ.

În consecință, dispozițiile art. 27 alin. (5) din Legea nr. 333/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu exclud sistemul antifurt utilizat de magazine, ca ansamblu de echipamente electronice, din sfera noțiunii de sistem de alarmare împotriva efracției.

În principiu, sistemele antifurt ale magazinelor sunt alcătuite din porți antifurt (sisteme de detectare), dezactivatoare (echipamente utilizate la casa de marcat) și etichete antifurt flexibile sau rigide (tag-uri).

Din punctul de vedere al funcționării acestor sisteme, etichetele antifurt fixate pe bunuri conțin echipamente care răspund la semnalele emise de porțile antifurt, iar semnalele emise de etichetele antifurt sunt recepționate de porțile antifurt și procesate.

² I. Kuglay în Codul penal, Comentariu pe articole, Editura C. H. Beck, București, 2014, p. 481.

³ M. Udriou, Drept penal, Partea specială, ediția 3, Editura C.H. Beck, București, 2016, p. 227.

Prin urmare, prezentând caracteristicile descrise, sistemele antifurt ale magazinelor constituie sisteme de alarmare împotriva efracției, în sensul art. 27 alin. (5) din Legea nr. 333/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și sisteme de alarmă, în accepțiunea art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal, iar neutralizarea etichetelor antifurt, care împiedică declanșarea alarmei cu semnal sonor și luminos, reprezintă o scoatere din funcțiune a sistemului de alarmă.

În același sens au fost invocate dispozițiile cuprinse în anexa nr. 1 la Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 301/2012, cu modificările și completările ulterioare, din examinarea cărora rezultă că definiția subsistemului de alarmare la efracție prevăzută în art. 3 alin. (1) din anexa nr. 1 nu privește întreaga sferă a sistemelor de alarmare la efracție, ci numai subsistemele de alarmare la efracție, ca cerințe minimale de securitate aplicabile unei categorii limitate de unități.

Așadar, sistemele antifurt ale magazinelor nu pot fi excluse din sfera noțiunii de sistem de alarmă pe baza anexei nr. 1 la normele metodologice menționate, întrucât acestea nu reglementează toate sistemele de alarmă, ci numai subsistemele care constituie cerințe minimale de securitate.

6. Opinia specialiștilor consultați

6.1. **Facultatea de Drept din cadrul Universității din București** a apreciat că prima opinie enunțată în jurisprudență este cea corectă, în ipoteza enunțată urmând a se reține o infracțiune de furt (simplu).

În argumentarea punctului de vedere s-a opinat că semnificația care trebuie dată expresiei „scoaterea din funcțiune” trebuie să fie una strictă, având o conotație tehnică.

În acest sens, s-a făcut trimitere la doctrină, potrivit căreia: „Scoaterea din funcțiune semnifică o intervenție asupra structurii tehnice a sistemului, de natură să afecteze însuși modul de funcționare a dispozitivului.”⁴ Cu titlu de exemplu, s-a arătat că se va reține elementul circumstanțial în cazul deconectării unei camere de luat vederi de la sursa de energie, dar nu se va reține în cazul în care camera de luat vederi este acoperită cu diverse obiecte.⁵

În acest context, s-a apreciat că înlăturarea fizică (fie printr-o simplă detașare, fie prin rupere/deteriorare) a dispozitivelor (tag-urilor) antifurt de pe obiectul sustras nu se încadrează în elementul circumstanțial analizat, deoarece nu reprezintă o intervenție tehnică asupra sistemului, intervenție care să afecteze funcționalitatea acestuia. O astfel de acțiune nu reprezintă, în mod evident, o „scoatere din funcțiune a sistemului”, așa cum prevede textul de lege.

În susținerea argumentării s-a precizat că noțiunea de „sistem de alarmă ori de supraveghere” nu este explicată în Codul penal, aceasta urmând a fi înțeleasă și analizată în contextul tuturor dispozițiilor din Codul penal și în acord cu rațiunea incriminării.

Astfel, în acord cu dispozițiile art. 27 din Legea nr. 333/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-a apreciat că sintagma „sisteme de alarmă ori de supraveghere” folosită în Codul penal trebuie înțeleasă ca ansamblu de elemente dependente între ele ce formează un întreg organizat, care au aptitudinea de a supraveghea diferite bunuri și/sau de a transmite un semnal de alarmă când respectivele bunuri se află într-o stare de pericol.

Or, etichetele antifurt flexibile și detașabile sunt lipite sau fixate pe produse protejate; ele conțin un circuit electric și o antenă miniaturală care este identificată de sistemul cu porți antifurt. Când se identifică o etichetă antifurt, este declanșată o

alarmă cu semnal sonor și luminos pentru a avertiza personalul și paza. Porțile antifurt moderne sunt prevăzute cu „procesare digitală a semnalelor” pentru diferențierea mai bună a semnalelor etichetelor și zgomotelor externe, rezultând un sistem antifurt stabil cu puține alarme false. Porțile antifurt sunt amplasate la intrări/ieșiri din magazine sau după casele de marcat.⁶

Prin urmare, prezentând caracteristicile descrise, tag-urile antifurt fac parte dintr-un „sistem de alarmă ori supraveghere” în sensul Codului penal.

Din această perspectivă, s-a apreciat că fapta de sustragere a unui bun, în condițiile în care făptuitorul scoate din funcțiune sistemul de alarmare bazat pe etichete antifurt, spre exemplu, cu ajutorul unui aparat de bruijă, acțiune posibilă din punct de vedere tehnic, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de furt calificat comis „prin scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă ori de supraveghere”.

O astfel de ipoteză s-a apreciat a fi diferită de cea în care se acționează fizic pentru îndepărtarea tag-ului și se înscrie în rațiunea incriminării infracțiunii.

Totodată, s-a apreciat ca fiind greșită cea de a treia opinie a jurisprudenței, potrivit căreia „dacă scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă ori de supraveghere s-a făcut prin distrugerea acestuia infracțiunea ce va fi reținută este furt prin efracție”.

În argumentare, s-a arătat că „efracția presupune înlăturarea violentă a oricăror obiecte sau dispozitive cu rol de protecție ce se interpun între făptuitor și bunul pe care acesta intenționează să-l sustragă. (...) Astfel, se realizează o efracție atunci când, pentru a se ajunge la obiectul material al furtului, se dărâmă sau se perforază un zid sau un gard, se sparge geamul unei locuințe sau al unui autoturism, se distruge un lacăt sau o încuietore de la o ușă, o casă de bani, un geamantan etc.”⁷

Or, etichetele antifurt nu se interpun între făptuitor și bun, nu au aptitudinea de a-l împiedica pe făptuitor să ajungă la obiectul material al furtului. Etichetele respective sunt atașate bunului, îl însoțesc pe acesta, iar desprinderea lor de bun, fie ea și prin distrugere, nu are semnificația unei efracții în sensul textului de lege.

Având în vedere cele de mai sus s-a concluzionat în sensul că în situația de fapt prezentată, respectiv **sustragerea bunului după o îndepărtare prealabilă (prin detașare sau rupere) a etichetei antifurt, trebuie reținută infracțiunea de furt simplu**, nefiind incidente nici dispozițiile privind furtul calificat prin scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă ori de supraveghere și nici cele privind furtul calificat prin efracție.

6.2. **Facultatea de Drept din cadrul Universității de Vest din Timișoara** a opinat că fapta de a sustrage un bun dintr-un magazin prin îndepărtarea, în prealabil, a sistemului de siguranță de pe bunul sustras întrunește elementele constitutive ale infracțiunii **de furt calificat prevăzute de art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal**.

În susținerea opiniei formulate s-a făcut trimitere la dispozițiile Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3 din anexa nr. 1 la Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 301/2012, cu modificările și completările ulterioare, care definesc noțiunea de *sistem de alarmare împotriva efracției* și stabilesc structura subsistemului de alarmare la efracție, arătându-se că rolul funcțional al subsistemului este de a detecta pătrunderea în spațiile protejate a persoanelor neautorizate, de a sesiza stările de pericol din

⁴ I. Kuglay, în G. Bodoronea, V. Cioclei, I. Kuglay, L.V. Lefterache, T. Manea, I. Nedelcu, F.M. Vasile, Codul penal. Comentarii pe articole, Editura C.H. Beck, 2014, p. 481.

⁵ V. Cioclei, Drept penal partea specială. Infracțiuni contra persoanei și infracțiuni contra patrimoniului, ed. 4, Editura C.H. Beck, 2019, p. 261.

⁶ A se vedea în acest sens <https://www.spy-shop.ro/blog/sisteme-antifurt-tipuri-recomandari> (pagină consultată la 13.01.2020).

⁷ V. Cioclei, *op. cit.*, p. 259.

unitate și, după caz, de a îngreuna consumarea actului infracțional.

Prin urmare, noțiunea de sistem de alarmă sau de supraveghere folosită în Codul penal are un înțeles mai larg decât aceea prevăzută de art. 27 alin. (5) din Legea nr. 333/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

S-a mai arătat că etichetele detașabile (hard tag-uri antifurt), de sine stătătoare, nu pot fi asimilate unui sistem de alarmare antiefracție complex, însă acestea reprezintă un accesoriu al sistemului de alarmare, un element de detecție și semnalizare, un subsistem, astfel cum rezultă din normele metodologice de aplicare a Legii nr. 333/2003.

Înlăturarea sistemului antifurt montat pe bunurile din interiorul magazinelor are drept consecință scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă, autorii infracțiunii de furt putând părăsi magazinele fără a fi depistați de angajații care asigură paza în magazine, fără a se declanșa sistemul de alarmă.

Prin scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă autorul își simplifică semnificativ actul de executare, acesta neutralizând măsurile luate de proprietar în scopul protejării patrimoniului și „paralizând” orice posibilă opoziție a celor cu atribuții de pază sau supraveghere a bunului⁸.

Totodată, efortul autorului furtului de a îndepărta etichetele antifurt relevă îndrăzneală și voința acestuia de a trece peste orice obstacol și măsură luată pentru ocrotirea eficientă a bunurilor, împrejurări de natură să confere faptei o gravitate sporită⁹ și care justifică încadrarea faptei într-o infracțiune mai gravă, cu atât mai mult cu cât s-a produs și consecința prevăzută de art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal, respectiv scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă.

6.3. Facultatea de Drept din cadrul Universității „Alexandru Ion Cuza” din Iași, referitor la problema de drept asupra căreia a fost solicitată opinia juridică, a apreciat că, în principal, aceste fapte realizează conținutul constitutiv al infracțiunii de furt calificat prin scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmare ori de supraveghere.

În subsidiar, s-a opinat că fapta de a sustrage bunuri ulterior detașării/scoaterii tag-urilor/dispozitivelor/etichetelor/carselor/elementelor antifurt de alarmare prin distrugerea/deteriorarea/degradarea sau aducerea în stare de neîntreținere a acestora ar putea fi încadrată juridic drept furt calificat prin efracție, iar nu ca furt simplu.

În argumentarea punctului de vedere formulat, referitor la îndepărtarea fără distrugere/deteriorare a unor dispozitive montate special în scop antifurt pe bunurile mobile vizate, s-au avut în vedere următoarele argumente:

— *Autonomia conceptuală a dreptului penal*

În materie juridico-penală este general admis faptul că anumiți termeni pot fi întrebuințați în alt sens decât cel uzual sau acela conferit prin dispoziții ale altor ramuri de drept (chiar dacă ar fi noțiuni specifice respectivelor ramuri de drept). În acest sens, legiuitorul penal conferă adeseori o mai mare sferă de cuprindere unor noțiuni/termeni decât normele care le reglementează conținutul în alte ramuri de drept, astfel cum este cazul, de exemplu, pentru noțiunea de funcționar public ori pentru aceea de domiciliu sau locuință.

Din acest punct de vedere s-a apreciat că dispozițiile cuprinse în art. 27 alin. (5) din Legea nr. 333/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt de interes pentru determinarea semnificației penale a sintagmei *sistem de alarmă ori de supraveghere* (mai ales că nu există o identitate perfectă între această noțiune și aceea din textul de lege indicat, care se referă la sistem de alarmare împotriva efracției).

Drept urmare, utilizarea în legea penală, cu referire la infracțiunea de furt prin efracție, a noțiunii de sistem de alarmă ori de supraveghere este una cu sferă largă de incidentă, proprie/specifică dreptului penal, referitoare la orice ansamblu

cu elementele/dispozitivele/subansamblurile sale componente care, în mod generic, are ca destinație asigurarea alarmării ori a supravegherii (fiind apt de percepere, în mod rezonabil, de către destinatarul mediu obișnuit al legii penale ca un asemenea sistem — de alarmă ori supraveghere).

Totodată, suplimentar s-a făcut referire la principiul de interpretare *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, arătându-se că legea penală nu exclude de la reținerea acestui element circumstanțial agravant, în caz de furt, anumite sisteme/dispozitive/elemente generic încadrate în categoria celor de alarmare ori supraveghere, așadar nici interpretul nu trebuie să o facă, pe motiv că din perspectiva unor definiții tehnice din domenii extrapenale acestea nu s-ar califica drept sisteme de acest fel.

— *Identitatea de rațiune cu unele ipoteze admise drept cazuri de reținere a furtului calificat prin scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă ori de supraveghere*

Potrivit regulii generale de interpretare *ubi eadem ratio, ibi idem jus*, se impune, pentru identitate de rațiune, a afirma soluții juridice similare pentru ipoteze factive nediferențiate în esența lor.

Or, din moment ce doctrina admite că este întrunit conținutul constitutiv al infracțiunii de furt calificat prin scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmare ori de supraveghere, de pildă, prin deconectarea de la sursa de curent electric a dispozitivului de alarmare/supraveghere (ceea ce s-ar putea realiza, spre exemplu, inclusiv prin scoaterea din priză a acestuia ori prin secționarea cablului de alimentare etc.), reiese că, pentru identitate de rațiune, aceasta ar trebui să fie soluția și în raport cu ipoteza unei persoane care procedează astfel cu porțile antifurt situate la ieșirea din unele magazine.

În ambele ipoteze, sistemul de alarmare devine inefficient ca urmare a unei activități intenționate menite a facilita sustragerea unor bunuri fără alertarea supraveghetorilor, diminuând riscurile asumate de infractor.

— *Existența unui plus de pericolozitate socială*

Existența acestui element circumstanțial agravant în cazul furtului se datorează pericolozității sporite a celui care întreprinde acte suplimentare necesare în vederea comiterii (cu succes) infracțiunii, prin comparație cu o persoană care săvârșește în mod simplu aceeași faptă incriminată.

Această pericolozitate sporită decurge obiectiv din îndepărtarea unor elemente special amplasate pentru a împiedica sustragerile, precum și din perspectiva subiectivă, a infractorului, persoană dispusă nu doar a profita de oportunități infracționale conjuncturale, ci care se angajează activ și susținut prin manevre suplimentare în comiterea sustragerii.

— *Irelevanța juridică a modalității concrete de scoatere din funcțiune a sistemelor de alarmare sau supraveghere, pentru a se putea reține această agravantă*

Deși în doctrină au fost exprimate și opinii în sens contrar, s-a apreciat că, potrivit regulii generate de drept *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, maniera concretă în care se ineficientizează un sistem/dispozitiv/element de alarmă ori supraveghere, în vederea sustragerii unor bunuri, este lipsită de importanță pentru încadrarea juridică a faptei ca furt calificat prin scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă, contând, eventual, doar pentru individualizarea sancțiunii penale.

În tăcerea legii penale, s-a opinat că și intervențiile lipsite de complexitate asupra unor sisteme/dispozitive/elemente de alarmă sau supraveghere, în scop de sustragere, trebuie reținute drept element circumstanțial agravant spre a califica furtul.

Prin urmare, împrejurarea că detașarea/ruperea etichetelor/elementelor antifurt de pe unele produse, în scop de sustragere, ar reprezenta un procedeu low-tech pentru a se încadra în această formă de calificare a furtului nu a fost

⁸ Sergiu Bogdan (coord.), Noul Cod penal, Partea specială, Perspectiva clujeană, Universul Juridic, 2014, p. 210.

⁹ Ilie Pascu în Explicațiile noului Cod penal, vol. III, George Antoniu, Tudorel Toader (coord.), Universul Juridic, 2015, p. 330.

apreciată ca fiind un argument pertinent, care să poate subzista unei analize logico-raționale.

7. Raportul asupra recursului în interesul legii

Rezumând problema de drept care a primit o soluționare diferită din partea instanțelor judecătorești, prin hotărâri judecătorești definitive, judecătorul-raportor a apreciat că soluția corectă este exprimată de a doua orientare a jurisprudenței, în sensul încadrării faptei în infracțiunea de furt calificat prevăzută de art. 229 alin. (1) lit. e) raportat la art. 228 alin. (1) din Codul penal.

Astfel, s-a apreciat că, în condițiile în care Codul penal nu definește expres noțiunea de „sistem de alarmare împotriva efracției”, poate fi avut în vedere înțelesul utilizat în art. 27 alin. (5) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, reținându-se totodată că noțiunea de sistem de alarmă are o arie de cuprindere mai largă decât cea de sistem de alarmare împotriva efracției, incluzând și această din urmă categorie.

În principiu, sistemele antifurt ale magazinelor (care sunt sisteme de alarmă) sunt alcătuite din porți antifurt (sisteme de detectare), dezactivatoare (echipamente utilizate la casa de marcat) și etichete antifurt flexibile sau rigide (tag-uri).

Așadar, scoaterea din funcțiune a unui astfel de sistem necesită o anumită specializare a infractorilor și, prin urmare, denotă un pericol social sporit, în condițiile în care îndepărtarea dispozitivelor antifurt de pe bunuri împiedică declanșarea alarmei sonore și optice, respectiv a sistemului de alarmă antiefracție și are drept consecință scoaterea din funcțiune a acestuia, autorul infracțiunii de furt putând părăsi magazinul fără a se declanșa sistemul de alarmă.

Prin urmare, o asemenea faptă este substanțial diferită de o infracțiune de furt în formă simplă, întrucât în acest caz presupune înlăturarea unui mijloc de protecție/securitate/siguranță, instalat suplimentar de persoana vătămată chiar în scopul împiedicării furtului.

8. **Înalta Curte de Casație și Justiție**, examinând sesizarea cu recurs în interesul legii, raportul întocmit de judecătorul-raportor și dispozițiile legale ce se solicită a fi interpretate în mod unitar, reține următoarele:

8.1. Analiza condițiilor de admisibilitate

Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a făcut de către Colegiul de conducere al Curții de Apel București (Adresa nr. 1/16.240/C din 18 noiembrie 2019) și de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (Adresa nr. 11.918/3022/III-5/2019 din 15 ianuarie 2020) în temeiul dispozițiilor art. 471 din Codul de procedură penală.

Potrivit art. 471 din Codul de procedură penală:

„(1) Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție sau colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra chestiunilor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.

(2) Cererea trebuie să cuprindă soluțiile diferite date problemei de drept și motivarea acestora, jurisprudența Curții Constituționale, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Curții Europene a Drepturilor Omului sau, după caz, a Curții de Justiție a Uniunii Europene, opiniile exprimate în doctrină relevante în domeniu, precum și soluția ce se propune a fi pronunțată în recursul în interesul legii.

(3) Cererea de recurs în interesul legii trebuie să fie însoțită, sub sancțiunea respingerii ca inadmisibilă, de copii ale hotărârilor judecătorești definitive din care rezultă că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit de instanțele judecătorești.”

Art. 472 din Codul de procedură penală, sub aspectul condițiilor de admisibilitate, stabilește că „recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează la cerere”.

Verificând regularitatea investirii, în raport cu prevederile legale anterior prezentate, care enumeră, în categoria subiecților de drept care pot promova recurs în interesul legii, colegiul de conducere al curții de apel și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, se constată că această primă condiție referitoare la calitatea procesuală activă a titularului sesizării este îndeplinită.

De asemenea, analizând jurisprudența atașată celor două sesizări, care relevă existența a trei orientări jurisprudențiale diferite ale problemei de drept a cărei dezlegare se solicită, se constată îndeplinită și cea de-a doua condiție de admisibilitate prevăzută de art. 472 din Codul de procedură penală.

Pentru considerentele prezentate, recursul în interesul legii este admisibil.

8.2. Dispozițiile legale supuse interpretării și aplicării unitare Art. 228 din Codul penal — Furtul

„(1) Luarea unui bun mobil din posesia sau detenția altuia, fără consimțământul acestuia, în scopul de a și-l însuși pe nedrept, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Fapta constituie furt și dacă bunul aparține în întregime sau în parte făptuitorului, dar în momentul săvârșirii acel bun se găsea în posesia sau detenția legitimă a altei persoane.

(3) Se consideră bunuri mobile și înscrisurile, energia electrică, precum și orice alt fel de energie care are valoare economică.”

Art. 229 din Codul penal — Furtul calificat

„(1) Furtul săvârșit în următoarele împrejurări: (...)

d) prin efracție, escaladare sau prin folosirea fără drept a unei chei adevărate ori a unei chei mincinoase;

e) prin scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă ori de supraveghere,....se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.”

Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Art. 27. — „(5) În sensul prezentei legi, prin sistem de alarmare împotriva efracției se înțelege ansamblul de echipamente electronice care poate fi compus din centrală de comandă și semnalizare optică și acustică, detectoare, butoane și pedale de panică, control de acces și televiziune cu circuit închis cu posibilități de înregistrare și stocare a imaginilor și datelor, corespunzător gradului de siguranță impus de caracteristicile obiectivului păzit.”

8.3. Cu privire la dezlegarea problemei de drept sesizate, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii reține următoarele:

Problema de drept ce a fost soluționată diferit de instanțele de judecată și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție este chemată să se pronunțe prin intermediul mecanismului de unificare a practicii al recursului în interesul legii se referă la încadrarea juridică a faptei de furt săvârșite prin scoaterea/ruperea sistemului de siguranță plasat pe bun, în sensul reținerii sau nu a incidenței dispozițiilor art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal privind scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii constată că, în esență, divergența de practică a rezultat din modul diferit de analiză a noțiunii de „sistem de alarmă” folosit în art. 229 alin. (1) din Codul penal și a semnificației care trebuie dată noțiunii de „scoatere din funcțiune.”

Astfel, se constată că noțiunea de „sistem de alarmă sau de supraveghere” nu este definită în Codul penal, iar Legea

nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, definește, în art. 27 alin. (5), „sistemul de alarmare împotriva efracției”.

În sensul acestei legi, prin „sistem de alarmare împotriva efracției” se înțelege ansamblul de echipamente electronice care poate fi compus din centrală de comandă și semnalizare optică și acustică, detectoare, butoane și pedale de panică, control de acces și televiziune cu circuit închis cu posibilități de înregistrare și stocare a imaginilor și datelor, corespunzător gradului de siguranță impus de caracteristicile obiectivului păzit.

În condițiile în care Codul penal nu definește expres această noțiune, poate fi avut în vedere înțelesul utilizat în art. 27 alin. (5) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu mențiunea că noțiunea de *sistem de alarmă* are o arie de cuprindere mai largă decât cea de *sistem de alarmare împotriva efracției*, incluzând și această din urmă categorie.

În principiu, sistemele antifurt ale magazinelor (care sunt sisteme de alarmă) sunt alcătuite din porți antifurt (sisteme de detectare), dezactivatoare (echipamente utilizate la casa de marcat) și etichete antifurt flexibile sau rigide (tag-uri).

Din punctul de vedere al funcționării acestor sisteme, etichetele antifurt fixate pe bunuri conțin echipamente care răspund la semnalele emise de porțile antifurt, iar semnalele emise de etichetele antifurt sunt recepționate de porțile antifurt și procesate.

Așadar, îndepărtarea dispozitivelor antifurt de pe bunuri împiedică declanșarea alarmei sonore și optice, respectiv a sistemului de alarmă antiefracție și are drept consecință scoaterea din funcțiune a acestuia, autorul infracțiunii de furt putând părăsi magazinul fără a se declanșa sistemul de alarmă.

Prin urmare, o asemenea faptă este substanțial diferită de o infracțiune de furt în formă simplă, întrucât în acest caz presupune înlăturarea unui mijloc de protecție/securitate/siguranță, instalat suplimentar de persoana vătămată chiar în scopul împiedicării furtului.

Referitor la semnificația expresiei *scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă*, se reține că legiuitorul a incriminat această faptă fără a distinge între modalitățile în care se realizează, respectiv prin scoaterea din funcțiune a întregului sistem antifurt pentru magazine sau doar a unor elemente ale acestuia (cum ar fi tag-urile antifurt montate pe bunurile sustrase din magazine).

A interpreta în sensul că prin scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă sau de supraveghere „trebuie înțeleasă

întreaga activitate ilicită a făptuitorului care, prin manoperele realizate, reușește să facă inoperabil întreg sistemul creat pentru protecția unor bunuri” înseamnă a adăuga la textul de lege, contrar principiului de drept potrivit căruia *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*.

În același sens, împrejurarea că etichetele detașabile (hard tag-uri antifurt), de sine stătătoare, nu pot fi asimilate unui sistem de alarmare antiefracție complex nu justifică înlăturarea acestor sisteme antifurt din noțiunea de sistem de alarmă, deoarece aceste etichete reprezintă un accesoriu al sistemului de alarmare, iar modalitatea în care pot fi înlăturate nu prezintă nicio relevanță sub aspectul reținerii variantei agravante de furt calificat, în condițiile în care legiuitorul nu a făcut nicio deosebire în acest sens.

Totodată, relevante în susținerea opiniei cu privire la încadrarea fetei drept furt calificat sunt și elementele circumstanțiale constând în existența unei pericolozități sporite care decurge obiectiv din îndepărtarea unor elemente special amplasate pentru a împiedica sustragerii, precum și din perspectiva subiectivă a infractorului, persoană care efectuează acțiuni suplimentare în comiterea sustragerii, efortul acestuia de a îndepărta etichetele antifurt relevând îndrăzneală și voința sa de a trece peste orice obstacol și peste orice măsură luată pentru ocrotirea eficientă a bunurilor, împrejurări de natura să confere fetei o gravitate sporită și care justifică încadrarea acesteia într-o infracțiune mai gravă, cu atât mai mult cu cât s-a produs și consecința prevăzută de art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal, respectiv scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă.

Un argument suplimentar este dat și de *expunerea de motive a proiectului de lege privind Noul Cod penal*, în care se arată că instituirea de către legiuitor a elementului agravant menționat își găsește justificarea în realitatea socială actuală, când tot mai multe proprietăți sunt dotate cu sisteme de alarmă sau supraveghere și nu de puține ori infractorii recurg la anihilarea acestora pentru facilitarea comiterii infracțiunii.

Or, scoaterea din funcțiune a unui astfel de sistem necesită o anumită specializare a infractorilor și, prin urmare, denotă un pericol social sporit.

Pe cale de consecință, prin introducerea acestui element circumstanțial de agravare, legiuitorul a urmărit sancționarea mai gravă a infractorilor care prezintă un grad de pericolozitate ridicat, tocmai pentru că pentru săvârșirea infracțiunilor efectuează acțiuni suplimentare în comiterea sustragerii, în scopul de a ocoli declanșarea sistemelor de alarmă sau de supraveghere.

Prin urmare, în considerarea celor expuse, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 228 alin. (1) raportat la art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal, se va admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București și de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și se va stabili că *fapta de furt săvârșită prin scoaterea/ruperea sistemului de siguranță plasat pe bun întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 228 alin. (1) raportat la art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal*.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București și de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilește:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 228 alin. (1) raportat la art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal:

„*Fapta de furt săvârșită prin scoaterea/ruperea sistemului de siguranță plasat pe bun întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 228 alin. (1) raportat la art. 229 alin. (1) lit. e) din Codul penal.*”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 474 alin. (4) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 februarie 2020.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Adina Andreea Ciuhan Teodoru

ACTE ALE ASOCIAȚIEI NAȚIONALE A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea raportului de activitate al Consiliului director
afereant mandatului din perioada 2018—2019
și a programului de activitate al Consiliului director
afereant mandatului din perioada 2020—2021**

În temeiul art. 7 alin. (3) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 99/2013, cu modificările și completările ulterioare,

Conferința națională a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă raportul de activitate al Consiliului director afereant mandatului din perioada 2018—2019.

Art. 2. — Se aprobă programul de activitate al Consiliului director afereant mandatului din perioada 2020—2021.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România,
Sorin Adrian Petre

București, 27 iulie 2020.
Nr. 1.

ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea situațiilor financiare pentru anul 2019
și a bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul 2020
ale Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România**

În temeiul art. 7 alin. (3) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 99/2013, cu modificările și completările ulterioare,

Conferința națională a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă situațiile financiare pentru anul 2019 ale Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România.

Art. 2. — Se aprobă descărcarea de gestiune a Consiliului director al Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România pentru anul 2019.

Art. 3. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pentru anul 2020 al Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România,
Sorin Adrian Petre

București, 27 iulie 2020.
Nr. 2.

ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

privind aprobarea „Standardelor de evaluare a bunurilor” obligatorii pentru desfășurarea activității de evaluare

În temeiul art. 5 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 99/2013, cu modificările și completările ulterioare,

Conferința națională a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă „Standardele de evaluare a bunurilor”*) care sunt obligatorii pentru desfășurarea activității de evaluare.

(2) „Standardele de evaluare a bunurilor” sunt în conformitate cu Standardele internaționale de evaluare IVS (International Valuation Standards) și cu Standardele europene de evaluare EVS (European Valuation Standards), prin urmare, orice trimitere din legislația în vigoare la Standardele internaționale de evaluare sau la Standardele europene de evaluare se consideră trimitere la „Standardele de evaluare a bunurilor” aprobate prin prezenta hotărâre.

Art. 2. — Hotărârea Conferinței naționale a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România nr. 3/2017 pentru aprobarea „Standardelor de evaluare a bunurilor” obligatorii pentru desfășurarea activității de evaluare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 986 din 12 decembrie 2017, se abrogă la data de 1 septembrie 2020.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 septembrie 2020.

Președintele Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România,
Sorin Adrian Petre

București, 27 iulie 2020.
Nr. 3.

*) „Standardele de evaluare a bunurilor” se pun la dispoziția celor interesați de către Asociația Națională a Evaluatorilor Autorizați din România.

ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea prelungirii mandatului membrilor Comisiei de etică și disciplină a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România

Având în vedere expirarea mandatului membrilor Comisiei de etică și disciplină a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România începând cu data de 21 septembrie 2020, acordat prin Hotărârea Conferinței naționale a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România nr. 4/2016 pentru numirea membrilor Comisiei de etică și disciplină a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România,

luând în considerare contextul actual generat de pandemia provocată de virusul SARS-CoV-2, care nu permite întruniri de mai multe persoane la sală, precum și necesitatea asigurării funcționării activității Comisiei de etică și disciplină în vederea îndeplinirii atribuțiilor care îi revin,

în vederea respectării dispozițiilor art. 7 alin. (9) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 99/2013, cu modificările și completările ulterioare, care impun votul secret pentru alegerea membrilor Comisiei de etică și disciplină,

în temeiul art. 7 alin. (3) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 99/2013, cu modificările și completările ulterioare,

Conferința națională a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă prelungirea mandatului de membri ai Comisiei de etică și disciplină a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România a persoanelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Mandatul membrilor Comisiei de etică și disciplină menționați la art. 1 va fi prelungit de la data de 21 septembrie

2020 până la data următoarei Conferințe naționale a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România care va putea asigura secretul votului.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România,
Sorin Adrian Petre

București, 27 iulie 2020.
Nr. 4.

Comisia de etică și disciplină a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România*)**Membri titulari**

1. Viță Gheorghe
2. Ivănescu Dan
3. Jalobă Udor Olga
4. Bojincă Mihail
5. Bahrim Daniel Paul

Membri supleanți

Petrovan Luiza

*) Componența Comisiei de etică și disciplină a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România prevăzută de *Hotărârea Conferinței naționale a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România nr. 4/2016 pentru numirea membrilor Comisiei de etică și disciplină a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România* s-a modificat ca urmare a depunerii demisiei de către Timbuș Radu din funcția de membru titular al Comisiei de etică și disciplină și de către Ruse Bogdan Ruse din funcția de membru supleant al Comisiei de etică și disciplină și alegerea acestora în calitate de membri ai Consiliului director prin Hotărârea Conferinței naționale a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România nr. 2/2019 privind componența Consiliului director al Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

